

som ogsaa rører ved det Princip, hvorpaa Lønningsforholdene i det hele ere byggede. Princippet er dette, at Embedsmænd og Funktionærer ere delte i to Arter af Lønningsklasser, de almindelige og de specielle. Der er den Forskel paa Lønningsprincippet, at alle de, som falde ind under de almindelige Lønningsklasser, i alt Fald for saa vidt de ere nævnte her med en bestemt Lønning, lønnes paa den Maade, at der er sat en Begyndelsesløn, som saa stiger med visse Beløb efter visse Aars Forløb. Det er altsaa Alderstillægsprincippet, man følger her. Under de specielle Lønningsklasser følger man imidlertid et andet Princip, nemlig at samtlige ansatte i hver Klasse deles i saa og saa mange Underklasser, og saa ansættes der et saa stort Antal i hver Underklasse, at Antallet bliver ligelig delt mellem samtlige Underklasser. Her er ikke Tale om noget egentlig Alderstillæg, men kun om at fordele Lønningerne saaledes, at der i hver Underklasse til enhver Tid er lige mange. Det Princip fører til, at naar der er livlig Tilgang og Afgang, sker der ret hyppige Oprykninger mellem de paagældende Funktionærer, og de komme undertiden ret hurtig op paa højere Lønninger. Men er der ringe Tilgang og Afgang, kan det føre til, at Funktionærerne kunne komme til at staa i Statens Tjeneste i mange Aar, uden at kunne naa op paa de højere Lønninger. Dette Princip har der været en hel Del Misfornøjelse med blandt Funktionærerne, og det er der endnu, og adskillige af de Andragender, som foreligge, gaa ud paa at ønske dette System forandret, saaledes at der ogsaa for disse Klassers Vedkommende kan indføres Princippet om Alderstillæg efter visse Aars uafbrudt Tjeneste. Jeg tror, at dette System er godt. Jeg tror, det er det bedste, man overhovedet kan have, thi som det nu er, kan man ikke bestride, at naar der er ringe Tilgang og Afgang i de forskellige Lønningsklasser, fører det til, at Folk kunne arbejde og udføre deres Tjeneste til deres foresattes fulde Tilfredshed, ja de kunne gøre mere endnu, de kunne anstrenge sig yderligere for at udføre Tjenesten ekstraordinært godt — alligevel kunne de ikke se, at de med Sikkerhed kunne naa frem til bedre Lønningsforhold. Naar

det derimod er saa, at de, naar de i saa og saa mange Aar have udført deres Arbejde godt og til deres foresattes Tilfredshed, rykke op paa en højere Lønning, tror jeg det er et mere ansporende Princip for at faa Personalet til at gøre sit Arbejde udmærket godt, end det Princip, man nu følger under de specielle Lønningsklasser. Og da man ved Ændringsforslag under Nr. 2 har rørt ved dette Princip, ganske vist paa en Maade, som jeg ikke er tilfreds med, og som jeg senere nærmere skal komme til at omtale, tror jeg, at man ogsaa her kunde gaa noget videre, end man er gaaet, og gaa et Skridt videre, end den ærede Minister er gaaet. Naar man har forhøjet enkelte Lønninger og forandret Forholdene for disse Funktionærer, saa kunde man have taget nogle flere med, saa der kunde være sket en Forandring der. Og jeg tror, det heller ikke vilde stride mod de Anskuelser, der have været gældende i Udvalget. Det udtales nemlig i Betænkningen, at Lønningerne for det under Statsbanerne ansatte Personale næppe gennemgaaende kunne kaldes særlig høje. Jeg læser dette paa den Maade, at jeg tror, deri ligger en Anerkendelse af, at der i Virkeligheden er adskillige Lønninger, som Udvalget anser for at være for lave. Det er den Form, Udvalget har brugt, og den bruges ret ofte, naar man vil betegne dette. Jeg tror, at der i alt Fald hos flere af Udvalgets Medlemmer har været den Anskuelse, at i Grunden ere adskillige af de Lønninger, Statsbanerne byder sit Personale, for lave, og derfor tror jeg, man burde være kommen ind paa at søge at rette adskillige af de Misforhold, som paapeges i Andragenderne, og som vistnok kunde være rettede, uden at man derfor foregreb Kommissionens Arbejde.

I Forbindelse med Lønningsforholdene maa jeg maaske tillade mig at omtale Spørgsmaalet om Tjenestetiden, den effektive Arbejdstid. Det ærede Udvalg har jo hos den høje Regering søgt Oplysning om Forholdene ved Statsbanedriften og har faaet dem i den under A. anførte Skrivelse og efterfølgende Underbilag, og af disse skal jeg tillade mig at henvise til Bilaget Nr. 3 ad A., som indeholder forskel-